

لیلای من

گر که مجنون توام همسر و لیلای منی
ماه من ، لعبت من ، شوخ و دل آرای منی
چون تو در گلشن جان تازه گلی نیست مرا
ناز من ، مریم من ، نرگس شهلائی منی
تا فکندی به سرم سایه لطفت ز صفا
سر نهادم به رهت ، سرو سهی سای منی
خانه از نور جمالت شده عمری روشن
در شب تیره ی غم شمع گهر زای منی
در به روی خود و بیگانه بیستم با شوق
تا بدیدم که تو غمخوار و تسلائی منی
چه غم از طعنه ی اغیار نظر تنگ حسود
در سرا پرده ی دل گوهر والای منی
مستی چشم تو نازم که به هنگام نیاز
می مرد افکنی و ساغر صهبای منی
با من ای شهره به طنازی و زیبائی و حسن
ناز کم کن ، به خدا ، دلبر زیبای منی

رضا شاپوریان

دوشنبه ۲۱ سپتامبر ۱۹۹۸